

zuzendariari

(0034) 943 300 222

zuzendariari@egunkaria.com

Martin Ugalde kultur parkea 20140 Andoain

Fasces

Xabier Carrera • ANDOAIN

Fasces-ak erromatar legioek dominazio ikur bezala eramaten zituzten sinboloak ziren. Dirudienez, Vercingetorix heroia guztiz ahantzirik, frantziar jendarmeak sinbolo haiek emateko gai azaldu ziren. Aurreko larunbatean lagun batzuk Lapurdin dagoen Beskoitzeko zirkuitura abiatu ginen, karting saio ederra dastatzeko asmoz. Mugan kontrolak zeudela bagenekien, baina arrazoiak, aitzitik, ez genituen ezagutzen (Basta Ya-ren manifestaldia Donostian eta, batik bat, Bata-sunarena Baionan). Bost lagunek betetzen genuen hirugarren autoa geldiarazi egin zuten, baita NAK emanarazi ere. Hainbat minuturen ostean, Poliziaren ohizko adiskidetasunarekin, *demi-tour* egiteko eta handik ospa egiteko agindu ziguten. Zer axola Schenge-

neko Tratatuak!, zirkulazio askeak! Jada hamar auto paseak omen ziren Beskoitzerat eta guk ezin genuen ohore hori eduki. Artzain aurpegia agian bai; baina, horretaz gain, aldatzeko arropa besterik ez generaman, lokatz ugari baitago pista ertzetan. Arriskutsu tankera ote genuen ez dakit. Nazkaz gain, erruki pixka bat ere sentitu nuen *segurtasun indarren* arbitrariotasuna pairatzean. Horretaz guztiaz gain, inkompetentzia ere ohizkoa dute. Beraz, Behobiako kontrola zeharkatu ahal izan genuen *frontierearen* beste aldera. Eguna izorratuko zigutelakoan ala! Istorio orok amaiera ona eduki behar duenez, itzulerakoan Donostiako Parte Zaharrera jotzea erabaki genuen, *sari banaketara*. Orduan agertu zena *vascos democrat*as piloa izan zen (edo ez ziren hainbeste?). Haien ikurrekin arazo gutxiago edukiko genituen muga pasatzerakoan. Guztia ez dut nahastu nahi, bai-

na... larunbatean zein izan zen biktima? Har itzazue, mesedez, atentatuak, Konstituzioa, Polizia eta ateratzen den koktela da sufritzen dugun zaborra. Agintariek eta Polizia parafaxistak jakin bezate kokoteraino gaudela beraz, eta Europa Bakarra deritzoten horretan libre ibiltzeko gogoz gaudela, eta banakoaren askatasunari eta eskubideei ez diegu la uko egingo.

Zifren dantza

Joseba Aurkenerena Barandiaran

Espainiar hedabideetan diotenez, 100.000 inguru izan ziren iragan larunbatean Donostiako kaleetan barrena bandera gorri-horiekin paseatu zirenak. Errealitateak, berriz, 14.000 inguru zirela dio. Espainiako herrialdeetatik anitz etorri ziren autoz eta autobusez hemen Euskal Herrian bizi diren espai-

niazaleak laguntzera, eta, hala eta guztiz ere, 14.000tik ez ziren pasatu. Horregatik puztu behar izan zituzten zifrak, erridikuluan ez erortzeko. Baina zifra-neurgailu berbera erabiliko bagenu kale agerpen guztiak neurtzeko honako datuak eman beharko genituzke: Gasteizkoan 50.000 inguru izan ziren, Baionakoan 10.000 inguru, Iruñekoan 125.000, Tuterako Nafarroa Oinezen 2.000.000 inguru, eta irailean *Euskal Herria aurrera!* lelopean Bilbon egin zen famatu hartan 1.500.000.

Galdu dute hauteskundeetan, galtzen dute kaleko termometroan; baina, hala eta guztiz ere, beraien nazionalitatea, nortasun txartela, hizkuntza eta proiektu politikoa inposatu nahi dizkigute askatasunaren izenean, Ameriketako indioekin egin zuten bezalaxe. Baina jai daukate. Etorkizuna euskaldunon alde dago. Francorekin gehiago biltzen ziren!

montxo

galdeiozu... ?

MARIANO FERRER

Kazetaria

Nola uztar daiteke egunkari ('El mundo') bateko lerro editorialakin ados egon ez eta bertan idaztea?

Andoni Oiarbide (Legorreta)

Oso ongi. Agerikoa da *El Mundo*-k eta nik oso ikuspegi ezberdina daukagula hemen gertatzen denaz eta egin beharko litzatekeenaz, baina ez diote inoiz eragozpenik jarri nik bestelako ideiak plazaratzeari. Baten batek esango du modu honetara irudia garbitzen diedala edo egunkaria gehiago saltzen laguntzen diedala. Ongi, baina nahiago dut *El Mundo* nik idazten dudanakarekin irakurri, gabe baino. Zoritxarrez, merkatuan ez dago *nire* egunkaririk.

Urriaren 29tik aurrera **Harkaitz Cano • Idazlea** izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako. galdeiozu@egunkaria.com

hirusta

Jon Benito

Orain, lehen bezala

Diktadura garaian «25 años de paz» delakoa ospatu zen. Erregimenak bereganatu zuen bakearen aldarria ordurakoan. 60ko hamarkadaren erdialdea zen eta *slogan*-a, ziurrenik, kanpo-irudia zuritze-ko asmoz aukeratu zuten. Bestelako egoera bizi zuen munduak, bestelako kontestu politiko bat. Gertakari haren karietara ETak lehen ekintza armatu garrantzitsua egin zuen, gerora berpiztuko zen hemen mugimendu kulturala, identitate berri bat sortuko zuena.

Aspaldi «25 años de paz» bezala, Estatutu eta demokraziaren hogeita hirugarren urteurrena ospatu dute aste honetan. Orduko bakea bezain sinesgarria da oraingo *demokrazia*. *Konbatiente* ohien bilkura eta manifestaldiak, Pilarika egunean alemaniarrei alokatutako tankeen desfile militarrek eta propaganda marea itogarria bizi ditugu, lehen bezala. Gaur ez dela denbora gehiegi, Madrilgo Co-

lon plazan, Espainiako bandera erraldoi bat ezarri zuten eta hileko azken asteazkenetan omenduko dute, ministro, armadaburu eta ikasleek, «barne-zatiketa» mehatxuaren aurka osotasun nazionala aldarrikatzeko. Garaian arteko konparazio baldarra izan daitekeela esan didazu, baina desasosegu bera eragiten dit gutxienez.

Inoiz baino gizatiarragoak garela erakutsi dugu: biktima batzuegatik negar egiten dugu, abeslari berak gustatzen zaizkigu eta harri berean bitan (edo gehiagotan) tronpatzeko gai gara. Argazkia zaharra da oso, erantzuna ere bai. *Ez dok amairu* antzerki talde eta artisten pentsamenduaren inguruan aldaketarako kultura bat sortu zen era berean, gaur eta hemen *Bizi Gara* sortu dute. Gauza asko aldatu dira ordutik, baina beste asko ez. Birtartean akats asko egin dira, aurrera errurik gabe begiratzeko.